

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravništvu.

Nečuvenci!

V javnem življenju napravi največjo zabavo neprostoVOLjni humor nasprotnikov. Tako zabavo napravil nam je ljubljanski «Slovenec» zadnjo nedeljo. Na prvem mestu ima članek «Resna beseda c. kr. orožnikom». Ker je bila proti koncu članka videti bela lisa, znak, da je bil članek deloma zaplenjen, smo bili zelo radovedni, kaj pomeni ta «resna beseda». Domnevali smo, da ima morda pred očmi vlom v kokriško cerkev, židovsko sinagogo na Jesenicah, tatvino v kakem farovžu ali sploh kak dogodek enake važnosti. Ali naša radovednost izpremenila se je v korenito razočaranje. «Slovenec» je ogorčen nad našim orožništvom, ker to bere in celo naroča «Slov. Narod», tisti list, «katerega zaničuje nad štiri petine našega ljudstva in ker orožništvo s tem žali ljudski čut».

Če človek bere kaj takega, misli si v prvem trenutku: če se tem ljudem ne meša, se jim sploh kaj mešati nima; ali ker v tej budalosti tiči sistem cele politične stranke, naj zvedo o tem tudi naši somišljeniki.

Odkar obstoji naša katoliško-narodna stranka, je njeno geslo: terorizem, neomejen terorizem, ki išče zaslonbe v naščuvani nerazsodni masi. Z gospodarsko organizacijo se je hotelo terorizirati trgovce in obrtnike; ta terorizem občutili so in občutijo še danes učitelji, z vso silo so se vrgli na politične uradnike, in veliki vezir stranke sam se je pečal v zadnjem deželnem zboru s telesno velikostjo in hlačami neljubih mu političnih uradnikov. Na potu so jim neodvisna in do malih izjem še neokužena sodišča, posebno naša porota. Ko je adjunkt v Kamniku razglasil sodbo, ki ni bila po volji klerikalni stranki, katero pa je potrdila druga instanca in v kateri tudi generalna prokuratura ni zapazila nič nezakonitega, brali smo v «Slovincu» telegram, da se mora temu adjunkt zломiti vrat. In poslanci klerikalne stranke so hujskali pri belem dnevu župane, naj izkušajo poklerikaliti porotne sodnije.

Pri tem pa imamo pred očmi le očitno «delovanje» te stranke, to, kar vidimo in slišimo vsak dan, ne glede na to, kar se godi za kulisami, tisto stopicanje po zadnjih

stopnjicah, tistolušanje in zahrbtno opravljanje vseh javnih organov, ki ne trobijo v strankin rog. Zadnji «Slovenčev» članek pa nam je nov dokaz, kako globoko je padla pri strankinem vodstvu morala, kako popolnoma neznan mu je čut dostojnosti.

Človek z nepokvarjenimi zdravimi naravnimi čuti, bi bil mnenja, da so c. kr. orožniki, ti jako potrebni člani naše družbe, ki opravljajo težak in zelo naporen posel, poln odgovornosti, takorekoč tudi ljudje z državljanskimi pravicami, odraščeni, samosvoji, včasih celo oženjeni ljudje z rodbinami. In če ti uslužbenci po napornem delu pridejo domu, smo mi mnenja, da se živ krst nima brigati za te, kaj jedo, kako se zabavajo, ali kaj bero. Prvo glasilo katoliško-narodne stranke pa je mnenja, da bi bila naloga poveljništva orožnikov vtikati svoj nos v privatne zadeve svojih uslužbencev, nadzirati jih, kakor šolske otroke, ali gojence kakega inštituta, kako se zabavajo v prostih urah, in celo gledati na to, kaj da bero. Pa ne, da bi se še zahtevalo, naj delajo kapelanom konkurenci pri vsiljevanju «Slovenca» in «Domoljuba». Morda bi se potem pomiril verski čut več kot štirih petin našega ljudstva.

To smo hoteli pribiti in le želimo, da bi «Slovenčev» članek napravil poveljništvu orožništva toliko zabave kakor nam.

Našim živinorejcem v resen preudarek!

Vsi koraki, ki so se dosedaj napravili za zboljšanje naše bikoreje, so ostali brez zaželenega uspeha. Naša živinoreja trpi vsled pomanjkanja dobrih bikov. In še več! V nekaterih krajih so danes razmere glede reje bikov slabše kakor so bile pred leti.

Zakon, ki smo ga dobili l. 1890. za povzdigo reje goveje živine, je ostal domalega na papirju. Vlada se sicer močno trudi, da bi pomagala temu zakonu do veljave in s tem vred naši bikoreji na noge, toda zaman. Ne le da občine ne skrbе za potrebno število bikov in da se sploh veliko premalo brigajo za povzdigo reje s pomočjo dobrih bikov, temveč se tudi vedoma trpi, da se rabjo po občinah biki, ki so se pri licenciranju zavrgli, in da se spuščajo biki preko vseh postavnih predpisov.

Kjer ni tožnika, tam ni sodnika, tako se izgovarjajo nepostavnosti, ki se gode po naših občinah s spuščanjem bikov. Edini uspeh, ki ga imamo od živinorejskega zakona, je ta, da pregledujejo biki licencijske komisije. Kaj pa pomagajo te komisije, če se tisti biki, ki so bili zavrženi od komisije, vendarle rabijo in spuščajo, ker ni nikakega nad-

zorstva od tiste strani, ki je za to poklicana. Če pogledamo, koliko nas je že veljal zakon v tem času, odkar obstoji, koliko je stalo licenciranje bikov in koliko uspeha se je s tem doseglo, potem moramo naravnost reči, da so troški neprimerno večji kakor so uspehi in da je škoda za denar, ki se je potrošil na ta način.

Kakor smemo sklepati po dosedanjih izkušnjah, se z zakonom tudi toliko časa ne bodo dosegli pravi uspehi, dokler se ne bodo živinorejci začeli sami zanimati za rejo boljših in zadostnih bikov. Tukaj bo torej treba predvsem zastaviti potrebne sile in pomagati živinorejcem! Naši živinorejci se morajo sami zanimati za to rejo, in zanimati se bodo začeli, če se jim bo reja bikov dobro izplačevala, t. j. če jim bo donasala več dohodka kakor ga imajo sedaj od nje.

Kdor se ukvarja z rejo in spuščanjem bika, naj bo tudi dobro plačan. To bodi naše geslo v živinoreji! Kdor ve, koliko sitnosti, neprijetnosti, neprilik in včasih celo nevarnosti je združenih z rejo bika, ta nam bo pritrtil, da je treba bikorejcem dobrega plačila za njih trud. Bikoreja se mora bolje izplačevati kakor se sedaj izplačuje živinorejcem, potem je upati, da se razmere tudi glede bikoreje obrnejo na bolje; prej pa ne!

Sedaj se pobira od spuščanja hikov pogostoma le po 60 do 80 vin. Pri takih dohodkih se ne more nihče ogrevati za rejo bika; to je jasno. Še dobro, da jih imamo toliko!

Kako pa naj bikorejec pri takih dohodkih skrbi za dobre, dragocene in zlahtne živali? Ali je mogoče pri takih dohodkih kupovati bika zlahtnih plemen? Ali je mogoče pokladati bikom oves in sploh močna krmila, ki naj bi bika vzdržavala pri dobri plemenski moči? Nikakor ne! In dokler se razmere ne bodo v tem pogledu na bolje obrnile, toliko časa je zastonj misliti, da bi se zboljšala reja bikov.

Bikoreja se mora dobro izplačevati, potem smemo pričakovati, da se je naši živinorejci bolj poprimejo; prej pa ne! Če naj se pa bolj izplačuje, potem je treba, da se junčevina zviša. Namesto po 60 do 80 vin., naj se pobira od spuščanja po 1.60 do 2 K.

Če se junčevina zviša na 1.60 K do 2 K, potem se bodo začeli živinorejci veliko bolj zanimati za to rejo, ker jim bo začela donasati lepe dohodke. Marsikateri živinorejec, ki ima veselje, se bo odločil za rejo bika, če bo

videl, da se dá z bikom kaj več zaslužiti in da se mu taka reja bolje izplača kakor reja krav. Na ta način bo število bikov gotovo naraslo. Z visjo junčevino se bo pa tudi to doseglo, da se bodo redili boljši biki, kajti, če se bodo dohodki bikoreje večali, je tudi pričakovati, da se bodo živinorejci laže odločili, nabaviti si lepih bikov, kakor je to sedaj mogoče. Če bi se dalo med bikorejci to doseči, da bi sploh vsi brez izjem zahtevali enako visoko junčevino, potem nastane tekmovanje, ki bi naj-blagodejnejše uplivalo na napredek živinoreje, namreč tekmovanje, ki bi se kazalo v tem, da bi se vsak bikorejec trudil rediti zares dobre plemenjake in vabiti na ta način sčasedne živinorejce k obilnejši rabi njegovih bikov.

Bikorejci dobe s povišano junčevino primerno plačilo za svoj trud in potrebno odškodnino za rejo in strežbo, živinorejce pa čaka od povišane junčevine tudi korist, in sicer ta, da bodo od zadostnih in lepih bikov, ki se bodo redili v njih okolici, dobivali veliko lepše uspehe pri svoji reji, uspehe, ki se po svoji vrednosti ne dajo primerjati z malenkostno vsoto, ki jo bodo morali plačevati v povišani junčevini.

Če se pri lepih mrjascih in plemenitih žrebcih pobirajo neprimerno višje pristojbine za spuščanje, zakaj bi tega ne storili pri bikih?

Krenimo na to pot, in kmalu se prepričamo, da bo bikoreja bolj napredovala kakor dosedaj! Po «Kmet.»

V Kranju, 12. marca.

Dopolnilna deželnozborna volitev na Koroškem namesto umrlega dr. Matija Abuje je razpisana na dan 29. marca. Slovenci kandidirajo za ta mandat poslanca Iv. Grafenauerja.

Državni zbor se je otvoril dne 8. t. m. v znamenju češke obstrukcije. Čehi so sklenili nadaljevati obstrukcijo in obstruirati tudi rekrutno predlogo. — Poslanec dr. Žitnik je interpeliral radi postopanja orožnikov na Kranjskem. Pravijo, da bo v kratkem vložil interpelacijo poslanec dr. Ivan Šuštersič zastran razpisane nagrade za Koblarjevo sliko.

Kadetna šola v Trstu. V delegaciji je povedal vojni minister, da se kadetna šola premesti iz Trsta kam

PODLISTEK.

Pismo „Slovenčevega“ kolporterja Čistoslava Prešestnika svojemu škofu Bonaventuri.

Prevzvišenost Vaša!

Najmilostivši knez in škof!

Čudna so pota božje previdnosti in slučajji so, ki niso slučajji. Ta katoliški aksiom se je jasno izkazal na meni samem, Vaše Prevzvišenosti najponižnejšem, nevrednem slugu in mi dal povod, da se drznem nadlegovati Vas s tem pismom.

Božja previdnost in slučaj sta me nedavno privedla na starinarski trg. Bog mi je priča in božja Porodica, da me ni gnala radovednost tja, še manj pa želja po nabavi kakega odloženega starikavega predmeta. Vam, presvetli, milostivi gospod in škof, «Slovcu» in «katoliškemu skladu» bodi iskrena hvala za moje lepo materijelno blagostanje, da mi ni treba posečati ljubljanskih starinarjev.

Trg je kazal svoje vsakdanje lice: pohabljenost, pohištvo, ponošena oblačila, zarjavelo, malorabno železje, tuintam poškodovana slika, nemška knjižura dvomljive vrednosti itd. Toda ne! Na kraju trga sem zapazil nekaj izrednega. Razobešena je bila razna obleka nenavadnega kroja, nekaj pa je bilo razložene po «štantu». Presenečen sem jo jel premotravati, kajti čudno znana se mi je zdela. Moral sem jo že videti kje. Radovednost mi ni dala miru. Pa pristopim bližje ter vprašam starinarja: «Očka, kaj

pa leži tod okoli toliko starih umazanih srajc?» — «To je tisto strgano perilo onih dvomljivih oseb, ki se v «Slovanu» nage producirajo,» se je glasil odgovor. — Ti šment! Saj je res! Te cape sem bil videl svoječasnino istinito pri Hribarju. Ležale so tu rokavice Medičeve Grkinje, korzet Randičeve kopajoče se novošegne vile iz Dubrovnika, katero so — mimogrede povedano — baš te dni oblekli v novo moderno krilo z vlečko; ondi nogavice in srajčice angelov Corregiovega «Rojstva Kristovega»; poleg je visela cela kopa gat, hlač in srajc, moških in ženskih, s Chavannesovega «Dela»; tik rdečgunj Frangešovega «Bika» itd. Čudno se mi je zdelo, da je še Hribar sv. Antonu prešičku pustil kuto ter da Goetheju ni slekel suknje in hlač! Bal sem se že, da ogledam i ti pokrivali človeške golote na «štantu». K sreči je bil moj strah prazen.

Hribar zastruplja in demoralizuje s slikami v «Slovanu» vso katoliško Ljubljano in vse čiharno katoliško-slovensko ljudstvo. Nabavlja si sicer za svoj grdi list do vrata zavutih podob in slik; ali doma jih sleče, večinoma do golega ter nage pošilja v katoliško-slovenski svet, pottlej pa še tiste umazane cunje prodaja starinarjem, da se bolj okorišča. Vsej npravnosti in katoliški morali bije to v obraz! Temu mora biti enkrat za vselej konec! Kratkoterminalo, mi pošteni katoličani ne trpimo tega!

Katoliška zavednost in dolžnost mi je narekovala, da sem ta doživljaj nemudoma sporočil «Slovcu», ki ga je tudi priobčil v 18. št. t. l. Pokoreč se sv. Očeta «motu proprio» §§ 17 in 18. je imenovani list na mojo po-

drugam; najbrže v kako mesto na gorenjem ali dolnjem Avstrijskem.

Ograko. Ministrski predsednik Tisza je stavil v seji z dne 5. t. m. predlog za izpremembo opravilnika. Glavne točke so te-le: 1.) Odseki morajo izdelati v gotovem roku poročilo o proračunu, o rekrutnem zakonu in o zakonu glede trgovinskih pogoib; 2.) določi se, da mora zbornica rešiti te predloge do gotovega roka; 3.) po nadrobni razpravi sledi takoj tretje branje predloga; 4.) seje se podaljšajo, da se izvrši glasovanje; 5.) predlogi zastran tajnih sej in govori, s katerimi se hoče zavleči razpravo, so nedopustni; 6.) predsednik ima pravico izključiti poslance, ki motijo redno delo. Predlog je naletel na velik odpor. Ako bi Tisza zmagal s tem predlogom, je on gospodar položaja v deželi. A Ogrji so se ustrašili in opustili obstrukcijo.

Ograkim ministrom á letere je imenovan bivši hrvatski ban grof Khuen-Hedervary. To imenovanje je povzročilo v ogrskem parlamentu nepopisno ogorčenje.

Tedenske politične vesti. Na Dunaju je dne 3. t. m. zboroval kongres združenih mlinarskih zadrug, ki je sprejel več važnih in koristnih predlogov. — Umrli je državni svetnik baron A. Braun, velik zaupnik cesarjev. — Turški sultan je podpisal dogovor med Bolgarijo in Turčijo. Polednja se zaveže Macedoncem dovoliti popolno amnestijo, vse izjemne odredbe zoper bolgarski uvoz se prekličejo, vpeljano blago se sme popolnoma svobodno prodajati i. t. d., Bolgarska pa mora razpustiti vse macedonske odbore in zabraniti prestop k ustašem. — V Pragi so se minulo nedeljo vršile velike demonstracije, ker je prišlo kakih 200 nemških bursev z izzivajočimi čepicami dražiti občinstvo. Zapri so 48 oseb. — V St. Hipolitu na Nižje Avstrijskem so pri občinskih volitvah zmagali z ogromno večino nemški naprednjaki proti krščanskim socialistom. Vse mesto je bilo v zastavah. Veselje vsled te zmage je splošno.

Dopisi.

Z Ribnega pri Bledu. Vedno se bere v časnikih in sliši praviti popotne ljudi, kako v zadnjem času pogostoma crkajo okrog po deželi tista konsumna društva, ki so jih ustanovili naši politični duhovniki z namenom,

sebeno prošnjo že dovolil si, obvestiti Vašo Prezvzišenost o tej moji publikaciji, dobro vedoč, da inace oba zapadeva izobčenju.

Hribarjevo zahrknjeno srce obsenči morda vendar še milost božja, da spozna svoj greh ter ne nadaljuje več svoje grdobije. Ako pa ostane trdovraten grešnik ter še nadalje pohujšuje verno, dobro naše ljudstvo, zadeni ga cerkveno prokletstvo!

Katoliška dolžnost mi vелеva nadalje, da Vašo Prezvzišenost, ki s posebno vnemo pospešuje katoliško čisto življenje in zlasti s snovanjem Marijinih družb skrbi za okrepjenje morale katoliškega slovenskega ljudstva, še posebej opozorim na pogubno delovanje «Slovanovo», v svesti, da Vi, presvetli knez in škof, nadaljujete od Vašega prečastnega, visokospoštovanega, zdaj že v Bogu počivajočega gospoda prednika započeto delo, tikajoče se preganjanja slik in kipov, ki vzbujajo meseno poželjenje in poltnost.

Svoj čas je bil opazil visoki rajnik nekatere na severni strani naše stolnice vzdane vitežke slike za Kranjsko zaslužnih mož, pokopanih v cerkvi in zunaj nje, kojih izvestni deli niso ugajali njegovemu estetičnemu okusu. Neverni liberalci so trdili, da se nihče, celo šolska mladina, ne pohujšuje nad temi podobami. Vkljub temu jih je vendarle ukazal — sit venia verbo — kastrirati. In ko je pogansko liberalstvo ljubljansko brilo norce iz tega skopljenja, velel je prosvitljeni, za sv. čistost vneti blagi knez in škof one epitafe, ki so preživeli dve in več stoletij, ne da bi bil kdo njegovih visokih prednikov opazil

da bi ž njimi slovenskega kmeta popolnoma omrežili in vjeli v svoje klerikalne zanke. Mislili so si: Kmetu bomo dajali blaga na upanje, kolikor ga bo hotel, da se bo pri nas tako zadolžil in postal odvisen od nas. Ko bo pri nas dolžan, pa ga bomo imeli v svojih rokah, bo moral z nami voliti naše poslance in sploh storiti vse, kar mu bomo zapovedali. Ta grdi in hudobni namen se jim je tudi posrečil. To se je posebno jasno pokazalo pri zadnjih deželnozborskih volitvah, pri katerih si je kranjski kmet na farovško povelje slepo in brez upora izvolil za poslance razne duhovnike, ljubljanske advokate, par nezavednih klerikalnih kmetov za slepilo in potem razne take škrice, ki mislijo le na svojo in farovško bisago, kmetске potrebe in težave pa so jim deveta brigā. Ali s kmeti, ki so se zadolžili v konsumnih društvih, so se hitro zadolžila tudi konsumna društva sama in to je vzrok, da je v zadnjih letih na Kranjskem in Spodnjem Štajarskem sramotno poginilo že mnogo konsumnih društev, vsa druga, ki se zivotarijo, pa bodo v kratkem naredila isti žalosten konec. Kjer preneha «delovati» kako konsumno društvo, tam vselej zasmrdi poleg raznih sleparij velikanski dolg, znašajoč tisoče in tisoče kron, katerih pa potem ne plačata škof in Suštersiĉ, ki sta vpeljala ustanovitev klerikalnih konsumnih društev med Slovenci, ampak le od svojih političnih dušnih pastirjev zapeljani in zaslepljeni kmetje in med njimi tudi tisti, ki so le zapisani v konsumno društvo, sicer pa niso v društvu nič dolžni. Kajti, kdor se enkrat da vpisati v kako tako društvo, stoji dober tako dolgo, dokler se ne da izbrisati, za vse društvene izgube in dolgove z vsem svojim premoženjem, četudi v društvu več ne kupuje. Ko pa se enkrat kako konsumno društvo zapre in se napove njegov razpust, tedaj je prepozno, da bi se dal kak društveni član izbrisati iz društva in tako obvarovati plačila dolgov. Tedaj je treba misliti, kje se bo dobil denar, da se bodo plačali dolgovi, ki so jih napravili pri društvu drugi! Kaj takega se zna v kratkem zgoditi tudi pri nas v Ribnem, ker tukajšnji božji namestnik Pristov tako pridno caplja od hiše do hiše ter nagovarja kmete, da bi se zopet vpisali v njegovo konsumno društvo. Zatorej, kmetje, pozor! Ako hočeta imeti naš župnik in njegov brat svojo katoliško štacuno, da bi si v njej na-

njihovo pohujšljivo opravo, enostavno izkopati iz stene in vreči v cestno blato. Škoda, da ni sv. mož postopal strožje, malo bolj vandalski ter zapovedal uničiti jih popolnoma, ker so hudobni liberalci povzročili, da se je te epitafe preneslo v Rudolfišče, kjer še dandanes zastrupljajo pravnost katoliških posetilcev.

Gorje človeku, po katerem pride pohujšanje! Bolje, da se mu obesi na vrat mlinski kamen ter da se potopi v globino morsko, stoji pisano! Torej boj, neizprosni boj vsaki goloti! Pred pričetkom tega boja pa bi se osmelil opozoriti Vašo Prezvzišenost, da imamo i mi pravi katoličani na nekaterih svetih in nesvetih krajih nekaj nagote, katero treba odstraniti. Tu ne mislim na sv. Rim ali vaticansko palačo, nego samo na našo katoliško belo Ljubljano, ki bodi v kljub zloglasni številki 13. vzor nravi in krščanske čistosti. Inace bi nam očitali ti hudobni liberalci: Pometajte pred svojim pragom, potem šele pridite pred nas, češ, sv. pismo pravi: Izderi najprej bruno iz lastnega očesa, potem stoprav pezdir iz bližnjikovega! Umestno bi bilo zategadelj, ko bi izvolila Vaša Prezvzišenost odrediti, da se odpravijo tozadevne hiše, ki bi nam utegnile škoditi v tem boju. Dovolil bi si v tem oziru nasvetovati nekaterih premen.

A.) Občno.

- Corpora na križih se oblečejo v talarje.
- Angelci dobe nogavice in srajčice; kjer treba, tudi svetniki.

B.) Specijelno.

V trnovski cerkvi:

brala denarja, naj tudi plačata dolgove svoje šlacune — sama! Toliko za danes v svarilo, o priliki pa zopet kaj!

Z Gorenjskega. Z veseljem mora vsak pravi slovenski rodoljub opazovati, kako se je začelo že tudi preposto ljudstvo v nekaterih krajih na Gorenjskem gibati k naprednosti ter se otresati moreče klerikalne sužnosti. To napredno gibanje se zlasti živo razodeva po mnogoterih in različnih dopisih iz gotovih gorenjskih krajev v «Gorenjcu» in «Slov. Narodu» in po razprodaji teh listov po raznih prodajalnah na Gorenjskem. Toda, kdor natančneje opazuje to napredno gibanje na Gorenjskem, mora uvideti, da se kmetsko ljudstvo na Gorenjskem probuje k prepotrebni zavednosti, le v kranjskem, škofjeloškem in radovliškem okraju, tam okrog Trziča in Kamnika kakor tudi v teh dveh gorenjskih mestih samih pa menda še vse sladko spi v neprozorni klerikalni temi! Le redkokdaj beremo kako vest iz trziškega in kamniškega okraja v naših naprednih listih in tudi nikjer tam še ne razprodavajo teh listov. In vendar je tudi v trziškem in kamniškem okraju toliko lepih in znamenitih krajev, ki niso v nevarnosti samo pred klerikalno, temveč tudi pred nemško požrešnostjo. A kakor je videti, je ljudstvo v teh krajih mirno, tiho in udano v svojo osodo kakor koroški Slovenci, ki se potapljajo v klerikalno nemško morje. Ta mir je seveda našim klerikalcem kakor tudi Nemcem zelo po volji, ker je le njim na korist. Mi, ki smo si naredili nalogo vzbujati slovensko ljudstvo k zavednosti in ga svariti pred njegovimi domačimi in tujimi sovražniki, pa ne moremo biti zadovoljni z njim. Zatorej kličemo: Slovenski narodnjaki in naprednjaki v trziškem in kamniškem okraju, ganite se!

Is Vodice. (Urednik «Bogoljuba» — pod oknom.) Pred kratkim sem bral v nekem dopisu iz Smednika, da je zapoški župnik Janez Evangelist Kalan na nekem shodu, ki ga je sam sklical, priporočal tamošnjim fantom, naj ga vzamejo s seboj, ko bodo šli klicat dekleta. Že tedaj jim je dopisnik odsvetoval, kaj takega storiti, češ, saj je tudi župnik še mlad fant. Klicali ga seveda fantje niso, naj gre z njimi dekleta buditi, pa prišel je sam... Seveda si prvokrat še med bolj tujimi fanti ni upal na lestvo, ampak jo je spodaj potrpežljivo držal in prav pazno

a) Kamelnodlačni plašč sv. Ivana Krstnika je nedostaten; ugodnik božji se opravi v albo.

b) Herodijana na levem zidu prezbiterja dobi dolgo krilo s krinolino.

V šentpeterski:

Nedolžna deca, katera je Rubens, oziroma Mencinger slekel, obleči se v srajčice in povojke. Raheline prsi se pokrijejo z gorenjsko ruto.

V frančiškanski:

a) Sveti Agati, v srednji desni kapeli, ki drži na pladnju odrezani deviški prsi, (jako, jako pohujljivo!) naslikate se na pladenj polovici na dvoje prerezani limoni.

b) Verne duše pod sv. Nikolajem Tolentinskim se primerno opravijo.

V šentjakovski:

a) Črnci v sv. Frančiška Ks. kapeli dobe bagrene halje.

b) Sveti Rok ob altarju sv. Ivana Nepomučana se obleci v hlače dopetače.

V šenklavski:

a) Sv. Rok v kapeli sv. Rešitelja, kakor pri svetem Jakobu.

b) Sv. Boštjan istotam — skoro gol — dobi hrovaške gate s košuljo.

c) Sv. Andrej, v kapeli poleg, se obleci v albo.

d) Umrlemu Bogu v kapelici sv. Križa se pri Dobrlētu kupi kovinasta krsta.

d) Quagliove nage in polnoge podobe se zastro ali spraskajo s sten.

poslušal, da mu ja nobena beseda ne uide, kaj si bodeta na lestvi stoječ fant in dekle pri oknu govorila. Sam gospod bo gotovo trdil, da je to storil z namenom zaljubljeni par pri prvi priložnosti posvariti, če bosta govorila kaj «takega». Mi bi pa ne rekli dvakrat, da je bilo to njemu nekaka šola, kjer naj bi se naučil, kadar dobi toliko korajže, da si bo že upal na «lojtro», dekletu prav po domače govoriti na srce in porabiti vse formule, fraze in izraze, s katerimi kmečki fantje pripravijo vsako še bolj «štmano» dekle, da se jim oglasi, če že ne drugega. Koj drugi dan gre župnik h Kolenčevi dekli, kjer se je ponoči vršil omenjeni prizor, in ji ponagaja: «Ti dekelce, sinoči si pa fante imelo.» Dekleta obide sram pred gospodom, zardi, se prestraši in se stogoti nad tisto blebetavo osebo, ki je na vse zgodaj gospodu nesla na nos, na kar so tako hudi. Taji, da ni res. Kdor je to govoril, se je zlagal. Župnik pa prijazno pristavi: «Nič hudega, in nikar ne taji, stirje fantje smo bili, in med njimi tudi jaz.» Tako ste torej zapoški fantje dobili novega torariša. Ali nimate nič korajže? Recite črnosuknježu, kadar ga bodele pozno ponoči pod kakim oknom še dobili: «Mi nikomur ne pustimo, da bi se hodil past v naš zelnik, Pojdite domov!» In če ne bo znal domov, potem veste, kaj Vam je pač storiti. — Bral sem zadnjega «Bogoljuba», za katerega se posebno sedaj zanimam, odkar imamo njegovega urednika v svoji sredini. Škoda, da sem pozabil, kateri dan se ima moliti za povasovalce. Pa nič ne de. Namesto da bi šel Kalan na vas, naj se pa vsede za mizo in naj zapiše v svoje glasilo «Bogoljub» pod rubriko: V molitev se priporočajo! Za celi mesec: Tonzurirani povasovalci, božji namestniki, tudi varuhi svete čistosti imenovani. Za vsak posamezni dan celega meseca: 1.) Uredniki treh največjih klerikalnih listov «Slovenca», «Domoljuba» in «Bogoljuba», naj bi jih razsvetlil duh resnice. 2.) Papežu neubogljivi kranjski duhovniki, njim na čelu škof Bonaventura. 3.) Da bi se našla oseba, ki bi papežu objektivno poročila o «delovanju» kranjske katoliške stranke. 4.) Naj bi škof preklical nesmiselno prepoved, da bi več ne smela kranjska duhovščina občevati z drugim spolom. 5.) Vsi oni ubogi kmetovalci in vinogradniki, katerim je klerikalna obstrukcija kmotrila podpore i. t. d. Ta molitev bo res «bogoljubna».

e) Sv. Dizma se ogrni z rimsko togo.

f) Robbova angela pri Najsvetejšem dobita roketi in nogavice.

Toliko v naglici.

Konečno pridem do sila važne točke.

Semeniški portal opira dvoje skoro nagih velikanov. Skozi ta vrata hodi dannadan. up in nada naše bodočnosti, prihodnji vzdrževalci konzumov in katoliške vere na Kranjskem, učitelji in voditelji našemu vernemu, dobremu ljudstvu. Mladost je norost. Kaj vse si lahko mislijo mladi gospodje pri pogledu na gola giganta!! To je skrajno pohujšanje! Poredna ljubljanska srajca lemenatarje že itak imenuje: škofovi ž.... Zato pa: Ali proč z nagima velikanoma, ali se jih obleci v čestiti duhovniški talar in ogrni z lemenatarskim plaščem! Pod kakim pogojem ne smeta več stati pred vrati lemenatarskimi taka! Če se že ne vpošteva ta moj dobrohotni svet, postavi se pa tja v sredo še pramater Evo v obleki, katero je nosila, predno je ponudila svojemu možu rajsko jabolko!

Prosim ponižno, najmilostivši knez in škof, izvolite dobrohotno uvaževati moje iskrene predloge. Potem pričnemo nemudoma neizprosni boj in puncto puncti zoper te nečiste liberalce.

V Ljubljani sredi februarja 1904.

Vaši Prevzvišenosti

najudanejši, najvernejši, prepokorni hlapec
Čistoslav Prešestnik.

In prepičan sem, da bo vse molilo od najpobožnejšega liberalca do najhudobnejšega klerikalca. Taka, v res zelo potrebne namene opravljena molitev mora prodreti oblake. Naj se v svarilen izgled in pouk zapoškemu župniku povem sledečo dogodenco: V St. Vidu kapelanuje neki Žužek. Ta gospod je tudi hodil «na vas». Pa je bil preveč korajžen in še premalo oprezen. Tiho — saj je bil bos — se priplazi po klanfarjevih stopnicah na hodnik prvega nadstropja; pa že ima suolo. Naenkrat se zvrnejo stoli, katere so zlobni klanfarjevi pomagači postavili drug na drugega, kapelan jih pa zapazil ni v temi, in provzročijo velik ropot, da je bila koj vsa hiša pokoncu. Kapelan jo udere nazaj po stopnicah, si pred vežnim pragom hitro natakne čevlje in hajdi v farovž. Pomagači so se mu pa smejali od daleč. — «Tako ne gre,» si misli kapelan, «že vem, kaj bom storil.» Pokliče družbarice in jim govori: «Krščanska dekleta, Marijine hčere! Hvalevredna misel mi je padla v glavo. Sklenil sem in vem, da bodele tudi Ve z veseljem pritrdirle mojemu ukrepu, da bomo igrali «teater». Igra «Lurška pastirica» se mi zdi ravno primerna za Marijine hčere. Vem, da bom imel mnogo opraviti; pa vendar na čast prečiste Device Marije si bom prizadeval na vse moči, da vsaka igralka dobro reši svojo ulogo. Čisti dobiček se bo porabil za nabavo družbine zastave. K vajam hoditi imate zvečer najbolj čas, jako ljubo bi mi bilo, če že pridete jutri zvečer ob osmih.» Dekleta so z veseljem to storila. Kapelan jih je pridno učil. Če je pa bila kaka po gospodovem mnenju bolj trde glave, pa si je samo pri sebi obdržal, ko so druge odšle in jo dobro vzel v šolo, pa je bilo dobro. Pojdi in tudi ti tako stori!

Is Selc. Vedeli smo to že pred nekaj časom, da postavijo klerikalci Franca Demšarja iz Česnjice (ne iz Selc) za klerikalnega kandidata. Ker je ta mož primeroma zelo nepoznan (le kolikor smo ga v «Narodu» ali «Gorenjcu» mimogrede postrgljali), je prav primeren kandidat za klerikalce. Kaj Vas zanima okrog Kranja in Tržiča, kdo je ta mož in kakšen je? V selški dolini je znan pod imenom Čočov France. Po hudem naporu je zasedel županski stol selške doline, po katerem je tako hrepenel kakor duše v vicah po izveličanju. Pa kakor so ga klerikalci izvolili, izkazal se je takoj in večkrat, da je prav slab in zanikern župan. Za občinski blagor mu je toliko mar, kakor za piškav lesnik. Pota in druge zadeve so se pod njegovim županstvom poslabšale. Prejšnji župani so imeli po 500 K za vsa opravila. Franc Demšar pa si je to nagrado pustil za svoje «delo» in poleg tega ima še tajnika, katerega mu občina plačuje s 400 K. Tako poceni je kot župan, ki je ves goreč za ljudski blagor. Kot poslanec bode gotovo delal na tak način za ljudstvo. On je velik konzumar, ki bi najrajši iz cele kranjske dežele napravil en velik konzum, katerega naj bi ljudstvo vzdrževalo in nazadnje plačevalo, ko bi nastal polom. Kako je priljubljen v občini, se vidi iz tega, da celo klerikalci zabavljajo nanj, seveda po skrivnem, da jih župnik ne sliši. Kmet on sploh ni, ker se s kmetijo ne peča sam. Posebno je goreč za splošno volilno pravico, ker ve, da bi potem klerikalizem zagospodaril v deželnem zboru. Zadruga na Česnjici bi namreč rada kaj podpore, da ne škripne. Tudi je velik prijatelj obstrukcije in fanatičen podrepnik duhovnikov. S svojo glavo ne misli, ampak razne «kunšne» misli mu hodita navdihovat (ne sv. duh) dr. Krek in župnik Rožnik. Okrog sebe inata ta dva duhovna gospoda zbrane vedno take možičke, ki na vse pokimajo, tudi če bi vprašala: Ali je sneg črn? Taki možičelčki so imeli potem v nedeljo na Česnjici shodek in so postavili Franceta Demšarja za kandidata. V Ljubljani so ga pa že prej postavili, predno so vprašali te volilce njegove. Ako bode priredil še kje drug shod, ne vemo. Pa čemu tudi? Saj bodo duhovniki delali zanj. Za volilce je pa vseeno, če vedo, kakšen slaven mož je Čočov France. Ker pravijo klerikalci, da delajo le za ljudstvo, hočemo prihodnjic kaj več povedati o Čočovem Francetu in njegovem delu za ljudstvo. Danes le dostavljamo, če imajo kmetje in drugi volilci še kaj razuma in pameti, naj store po svojih močeh, da Čočovemu Francetu ne bo treba ponosnemu biti na svojo izvolitev. Na številu poslancev sicer ne izgubimo, akoravno bi bil izvoljen ta izredni talent za poslanca, vendar bi klerikalce

silno peklo, če bi ne bil z ogromno večino voljen ta njihov «pagat».

Is Poljan nad Škofjo Loko. (Katoliškim poštenjakom kratek odgovor in ponižno vprašanje.) Našim na jeziku katoličanstva polnim katolikom se je zmešala štrna. Hudič je vzel konsum; ljudje kolnejo svoje zapeljivce, da se kar kadi, in zdaj pride še na vrsto posojilnica in hranilnica. Da bi rešili potapljavoci se čolnič in lepše prišli iz vse blamaže, ki jih še čaka, jeli so se prati v klerikalnih listih «Slovencu» in «Domoljubu». V «Slovencu» seveda vračajo vso krivdo umrlega konsuma na ustanovitelje, o katerem škof in duhovniki nič vedeli niso. Prašamo vas nedolžna jagnjeta: Kdo je pa zanesel to nesrečno organizacijo v našo deželo, kdo drugi je bil najhujši pospešitelj tega ko ravno katoliški duhovniki s škofom na čelu? Kdo je imel svoj čas v naši dolini shod v ta namen, da se ustanovi zadruga ko ravno dr. Evang. Krek? Prašajte Kreka, morda pokaže vam še kako pismo iz novejšega časa, v katerem mu bere neka gospodinja lepe levite. Kdo je zakrivil toliko gorja? — Glede «Domoljuba» ali «Laziljuba» radi posojilnice pa tole: Da posojilnica peša, iščite vzroke med seboj! Kako pa more imeti ljudstvo zaupanje v zavod, kateremu načelujejo možje, ki so jo tako zavozili z zadrugo, ko sta bili ti dve društvi tako tesno spojeni. Ljudje si mislijo: kakor so tam delali, nič boljše tudi ne morejo tukaj. Prav nič se ne smete čuditi, če trumoma jemlje zdaj svoje deleže iz posojilnice. Vsak se dá opehariti le enkrat. In innogotere nerednosti in pravde, v katere se je ta vtaknila in o katerem izidu se še dvomi in obupava, vse to pravi, da imajo stranke prav in za to ni treba nobene agitacije. Sploh pa, kaj bi se prerekavali z vami. Odgovorite nam, kar ste še «Gorenjcu» dolžni na to vprašanje: Kako je prišlo 4000 K leta 1901 v račun, katerih prej ni bilo? Kje ste jih dobili? Vsak poštenjak prizna svojo zмотo in to hočete tudi vi veljati. Na dan z odgovorom! Vaših groženj se pa malo nič ne ustrašimo. Le na dan z imeni!

Is Šostanja. (Boj v farovžu!) Ta naslov bil je nekemu članku v «Slovenskem Narodu» pred leti, kateri se je glasil: Ljubila sta se, (Ivan in Ančka) kakor mož in žena. On (kot župnik) je skrbel, da ni bilo v hiši pomanjkanja ona (kuharica) pa, da je bil ljubljenec z vsem preskrbljen, samo včasih, ko se je šla (preljuba Ančka) kuhati učiti, kar se je štirikrat zgodilo, ni bil dragi (Ivan od Ančke) z vsem preskrbljen. Leta minejo, ljubezen postaja hladnejša (Ivan se je naveličal Ančke), na nebu družinskega življenja prikazujejo se oblaki nevihte, in ker je ravno najsoparnejši čas (vsled nezvestobe Ivana), se bliska in treska. On (Ivan) dobi pister in ponvo na maziljeno glavo tako, da bi imel kmalu drugo tonzuro, ona (Ančka) pa čuti njegove osnažene in prirezane nohte v obrazu, tako, da jej krvavi pot po licu brli (primerna slika velikemu petku, dnevu javne bitke in psovanja pred farovžem in cerkvijo). — Odpovedana je ljubezen, dragi župnik, išči si drugo ljubico oskrbnico (ni potreba, Ančka še vedno gospodari), tvoji kaplančki naj v gostilni žive — ljudstvo naj pa posnema dejanjsko pokazani nauk v ljubezni in potrpežljivosti. — Mi verni kristjani moramo mirno gledati temu kršenju krščanske morale; prokleti smo doživeli dogodkov krščenja zakonske zvestobe, prokleti smo mirno poslušali psovanje raz leco in obrekovanje... in zakaj... zato, ker ni najti pomoči! Boj, kateri je zgoraj opisan, ni edini farovski prizor... pogostoma vršili so se pojavi sramotnega razmerja med kuharico Ančko in župnikom Ivanom;... tako na primer hvalila se je Anka nekega dne, da je Družmirčane klicala v farovž, «da bodo videli največjega hudiča v farski obleki»... in glejte, sedaj se drzne «župnik brez farovških krav in bika» raz leco sramotiti Slovencefarane. Mož brez ugleda in duhovnega ponosa, protitip «Don Juana, Kasanove i. t. d.» župnikuje in opravlja duhovski posel v fari, kjer ga že vsaki faran pri pravem imenu pozna; in za takega gospoda sedaj moledujejo okoli naših mož «štajerčevi pristasi» kakor p. d. Virnik, Zotlar, Tamše, Kokelj, Srebotnik, Tasler, Hliš, Novak, češ, pusti tega pri miru, naj ostane med nami, boljšega tak ne dobimo, ker smo vsi iz mesa! Če b

le ta vzrok moral biti temelj zagovarjanja župnika Gove-
diča, potem ga pomilujemo, da nima boljnih vzrokov po
posredovalcih na vesti ter le pripoznanje naših trditev o
njegovi razkošnosti.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Notarjem v Trziču je imenovan no-
tarski kandidat v Ljubljani, g. Franc Stupica. — Mesto
poštne ekspedientinje je dobila na Savi ondotna upra-
viteljica g. Marija Berdajs. — Pri Sv. Ani nad Trzičem je
postal poštni ekspedient g. Franc Toporš. — Nadučiteljem
za Presko je imenovan g. Ivan Kiferle, učitelj v Naklem.
— Prestavljen je g. Mihael Bregant, nadučitelj v Št. Vidu
pri Vipavi, v Sostro. — Suplent v Zgornjih Pirničah,
g. Ferd. Praprotnik je imenovan začasni učitelj na Homcu.

Farovski kandidat za izpraznjeni deželnozborski
mandat v kranjsko-loško-trziškem okraju je tedaj selški
župan, France Demšar, vulgo Čoč. Poprej se je o
tem možu le toliko vedelo, da ima lepo «šrifto» in da je
strasten konzumar, sedaj pa, ko so ga gospodje pomašili
v belo logo, ga «Slovenec» kuje v deveta nebesa in hvali
to robo kakor Čič kobilo. Kdo bi si bil mislil, da je Čočov
Francelj taka korifeja! Nacijonal-ekonom je prve vrste,
rešil bo prav gotovo kmeta in zato je res škoda, da je
njegova luč toliko časa brlela pod mernikom. O njegovih
vrlih govori naš selški dopisnik. Mi naj le toliko pri-
pomnimo, da bo Demšar vreden član Šuštersičevega de-
želnozborskega «panoptikuma». Kakor bo Šuštersič cukal,
tako bo Čočov Francelj migal! Kaj drugega se od njega
itak ne bo zahtevalo in zato lahko trdimo, da klerikalci
niso mogli postaviti pripravnejšega kandidata. Imel je že
v nedeljo na Češnjici svoj shod, kjer je, kako piše «Slo-
venec», «razvil pravi program zavednega slo-
venskega kmečkega zastopnika», to se pravi,
hvalisal je obstrukcijo in lagal kmetu, da mora plačevati,
da se sita gospoda v gledišču zabava. Taki argumenti
morajo naravnost presuniti njegove «zavedne» volilce. Iz
kranjskega okraja se že poroča «Slovencu», da so bili
volilci zelo srečni pri izbihi kandidata —
červavno se je Demšar v Ljubljani postavil za kandidata,
ne da bi bil sploh kdo volilce vprašal za njih mnenje.
Pa kaj zato! Če bi Čočov Francelj na svojem shodu po-
vedal tudi še večje oslarije, izvoljen bo v kranjsko-loško-
trziški klerikalni trdnjavi prav tako, kakor bi «ponosni»
Gorenjci na povelje duhovnikov izvolili tudi — Koblarjev
cilinder. — Ker z ozirom na še obstoječe neugodne raz-
mere ni upati posebnega uspeha, narodno-napredna stranka
seveda ne bo postavila nobenega kandidata in se sploh
ne bo vmešavala v volitev.

Živinorejski shod se vrši v nedeljo dne 20. t. m.
«pri Štemburju» v Kandiji pri Novem mestu. Želeti bi
bilo, da se tega shoda udeleže v kar največjem številu
tudi gorenjski živinorejci in župani, da se pokaže, kako
se zanimajo vrli gorenjski kmetje za napredek prevažne
te panoge kmetistva. Na tem shodu naj bi se živinorejci
zedinili, da se junčevina zviša po celi deželi, kajti resnica
je, da se bikoreja pri sedanjih dohodkih ne izplača in da
je pripisovati prav tej okolnosti, ako je pomanjkanje bikov
v naši deželi prejkoslej na dnevnem redu. Da se bo na
tem shodu razpravljalo tudi o raznih drugih vprašanjih,
ki se tičejo živinoreje, ume se samoobsebi. Sprožilo se bo
marsikaj, kar je pri takih shodih običajno. Opozarjamo
na današnji članek «Našim živinorejcem v resen preudarek!»
Pozivljamo torej vse zavedne živinorejce, da se tega shoda
ki ima na dnevnem redu tako važna in nujna vprašanja,
mnogobrojno udeleže. Zlasti je prav potrebno, da se ga
udeleže bikorejci kakor tudi župani, kot zastopniki občin,
v obilnem številu.

Občni zbor podružnice slovenskega planinskega društva
za kranjski okraj se vrši danes v soboto ob poldevetih
zvečer v bralni sobi «Narodne čitalnice» v Kranju. Dnevni
red: 1.) Nagovor predsednika, 2.) poročilo tajnika, 3.)
poročilo blagajnika, 4.) volite v novega odbora, 5.) slučajnosti.

Slovensko bralno društvo v Kranju priredi postno
veselico na praznik sv. Jožefa dne 19. t. m. v svojih pro-
storih. Natančnejši spored sledi prihodnjč.

Občeznani g. Oton Seydl, zobotehnik iz Ljubljane,
bo pričenski z jutrišnjim dnem od poldveh popoldne na-
prej vsako nedeljo na stanovanju g. dr. Edv. Globočnika
v Kranju plombiral zobe in izvrševal sploh vsa zoboteh-
nična dela, na kar opozarjamo slavno p. n. občinstvo.

Kranjsko vojaško veteransko društvo ima 27. t. m.
ob 3. uri popoldne «pri Weinbergerju» svoj občini zbor.

Potres smo čutili v Kranju minuli četrtek v jutro
ob polšestih. — Na Bukovici pri Škofji Loki so čutili
ob 5:24 minut rahel potres, ki je trajal kakih 10 do 12
sekund. Pri nekaterih hišah so škripali stropi in je po-
tres zbudil speče iz spanja. Sunek so čutili po vsej selški
dolini in tudi v Škofji Loki.

Železnica Škofja Loka-Železniki. Železniško mi-
nistrstvo je odobrilo splošni načrt za normalnotirno želez-
nico od postaje Škofja Loka do Železnikov. Dotični kon-
sorcij sedaj lahko napravi podrobne načrte.

Iz selške doline se nam piše: Skozi selško dolino
sedaj zopet mnogo vozijo v Podbrdo. Od 100 kg zaslužijo
po 2 K vozniki, ki kljub slabi poti ne izgube poguma za
vožnjo. Vozijo večinoma cement v sodčkih, pa tudi že-
lezne cevi dovažajo za predor v Podbrdo. Cesta je zares
zelo slaba, ker je tolik promet po njej. Poleg tega ni
padlo letos toliko snega, da bi se cesta nekoliko odpočila
pod snegom. Čočov France na Češnjici od veselja poska-
kuje, ker je kandidat. V nedeljo je razvil v slavnostnem
govoru svoj program. On bode odpravil kmetu vse te-
žave. No, pa saj je tudi mož zato. Le škoda, da se pod
njegovim županovanjem še živinski potni listi ne narejajo
pravilno. Pa kaj to, da je France le klerikalec, pa je dobro!
Kmetje ga bodo že volili, saj bodo gospodje agitirali zanj.

Nagrado za rešitev življenja v znesku 52:50 K je
dobil kovač Franc Dolinar iz Poljan, ker je dne 9. decem-
bra 1903 rešil 65 let starega Gregorja Setničarja iz Poljan,
da ni utonil.

Koncert «Glasbene Maticе» se vrši danes zvečer v
Narodnem domu v Ljubljani. To pot se izvajajo zgolj
najnovjše in najboljše skladbe nadarjenih naših domačih
skladateljev mlajše generacije. Ker je spored veleznanimiv
in ker je ideja, da stopijo naši komponisti s svojimi deli
prvič skupno pred slovensko javnost, že samanasebi
prav srečna in pomembna, zato je gotovo, da je za slo-
vensko pesem današnji večer izredne važnosti. Želeti je,
da se koncert ponovi, in sicer na kak tak dan, da bo
možno udeležiti se ga tudi občinstvu z dežele.

Na Bohinjski Bistrici so ustanovili posojilnico, ki
je začela posloovati ta teden. To je bilo že zelo potrebno,
da bodo Bohinjci rešili svoj denar iz znanih kreppljev
kapelana Oblaka v Srednji vasi, ki je po svoji osebi združil
srednjevaško hranilnico in posojilnico z bankerotnim kon-
sumnim društvom. Nova posojilnica na Bohinjski Bistrici
je popolnoma v zanesljivih in poštenih rokah ter bode tudi
denarne vloge obrestovala po pol procenta boljše kakor
v Srednji vasi.

Dinamit ga je raztrgal. Pri zgradbi predora bo-
hinjske železnice pri Rádovni nad Bledom je razletelo
nadzorniku Francu Mazzorju 13 dinamitnih patron. Mazzori
je bil razstrgan na kosčke. Samo dva kosca nog in en
kos roke so našli na mestu nesreče.

Mrtvega so našli dne 5. t. m. v hlevu gostilničarja
Antona Gabrijelčiča na Brezjah v osebi čevljarja Ivana
Globočnika iz Brezij, ki je bil močno udan žganjepitju.
Od 29. m. m. se je noč in dan klatil okrog.

Umrl je dne 3. t. m. zjutraj v Žirovnici g. Anton
Dolžan, železniški čuvaj. Pokojnik je bil oskrbnik posta-
lajišča Žirovnica celih 33 let. Star je bil 58 let. N. v m. p.!

Z Dovjega se poroča, da so monštranco, katero je
minuli teden neznan tat odnesel iz ondotne župne cerkve,
našli čez dva dni blizu cerkve v snegu. Tat je odtrgal
od monštrance samo dragocenosti.

Narodna čitalnica v Kamniku priredi v nedeljo,
dne 13. marca 1904 v društveni dvorani dramatično pred-
stavo «Požigalčeva hči», igro s petjem v petih dejanjih.
Začetek ob sedmih zvečer.

Iz Kamnika. Ker je dobil nadučitelj na tukajšnji
deški šoli dopust, je začasno prevzel vodstvo šole g. Ignacij
Tramle in se je nastavila kot suplentinja gdč. Marija Novak.

Koblar in izgubljena stava. Ko smo zadnjič potegnili Koblarja na način, da je bilo že kar «za prijeti», smo se prav bridko kesali; preverjeni smo bili namreč, da nam sedaj ne pojde zopet tako hitro v mreže. O tem smo bili tako trdno prepričani, da smo stavili z nekom, ki je bil nasprotnega mnenja, pet litrov zoper en liter najboljšega cvička. Prišlo je tako, kakor nismo pričakovali. Koblarja smo precenjevali. Zdi se nam, da vidno peša svežost in prožnost njegovega duha, odkar se več ne giblje v boljši družbi in služi klerikalnemu zmaju. V nedeljo zjutraj nas je iz najboljšega spanja prebudil glasen smeh in običajno sporočilo: «Danes je bil pa v cerkvi spet špas!» Takoj smo vedeli, da smo izgubili stavo. Pa kaj za to, da nam je le Koblar ostal zvest in nas ne kaznuje s svojim preziranjem! To je vendar med brati več vredno kakor 5 litrov cvička. V nedeljo zjutraj se nas je tedaj g. tehant zopet izvolil spominjati. Opažalo se je pa splošno, da ga je zapustila samozavest od prejšnjega tedna, da se je njegova bojna pesem glasila bolj v molih, in da se je tej primerno izražala na prečastitem obrazu tudi neka otožnost in resignacija. Vest nas je pekla in že smo mislili, da je zadnji «Gorenjec» napolnil z boleščjo mehko dekanovo dušo in zato se nam je odvalil velik kamen od srca, ko nas je «Slovenec» od 5. t. m. poučil, da je vzrok tehantove žalosti iskati vse drugod. Dolgo časa je g. Anton upal in se bal, nestrpno je čakal, da bi za svoje velike zasluge vendar že enkrat dobil primerno plačilo, videl je že v duhu, kako se bota s prijateljem Pircem vozila skupaj v deželni zbor in sedaj to razočaranje! Sobotni «Slovenec» je objavil Demšarjevo kandidaturo in Koblar je zopet ostal na cedilu. In če bi se saj moral umakniti kaki klerikalni kapaciteti, ne pa takemu žalostnemu kandidatu kakor je Čočov Francej iz Češnjice! To očitno preziranje ga je seveda globoko zbolelo, jeza ter žalost ste se zarili v njegovo srce. Duška je moral dati svojim čutilom in, ker se ne sme znositi nad škofom in dr. Šušteršičem, mu prav nič ne zamerimo, da mu je bil «Gorenjec» dobrodošel strelovod in da je na nas izlil svojo jezo, ki je bila pa z ozirom na njegovo turobno stanje zavita v nekako melanholično meglo. Milo je prosil pri prvi maši poslušalce, da naj se ogibajo onih gostiln, v katerih leži ta «umazani list» na mizi. Mož ni pomislil, da goni na ta način vernike v špelunke, kajti vse dostojne gostilne v Kranju so naročene na «Gorenjca». Resignirano je tudi izjavil, da mu je vseeno, če ga «Gorenjec» obira, češ, saj tudi obira druge duhovne, in pri miru ne pusti celo «premil. knezoškofa, ki je vendar tako dober, da bi zadnje srajco dal bližnjemu». Ne zdi se nam pametno, da Koblar vleče škofa v debato, kajti tako nas le izziva, da tudi o slednjem kaj povemo. Pravijo, da je ljubljanski škof res dober človek. Prepričani smo, da bi podaril svojemu bližnjemu zadnje srajco, ali še kaj drugega in da poseka še sv. Martina, ki je dal beraču samo polovico plašča. A če je dober človek, s tem Bonaventura še zdavnaj ni zadobil pravice, da bi se ne smelo kritikovati n. pr. njegovega prizanesljivega, da, spodbujajočega postopanja napram podivjani politikujoči duhovščini ali zadolževanja škofovskih posestev, ki bodo kmalu tako obremenjena, da za naslednika ne bo ničesar ostalo. Bonaventura je zaradi nas lahko prav dober človek in bi bil po našem mnenju uzoren fajmošter v Besnici ali na sv. Joštu, a že za kranjskega tehanta je vsekako bolj na mestu naš Koblar. S tem še zdavnaj nismo hoteli napraviti svojemu župniku kakega komplimenta, pričakujemo pa vendar, da se nam bo izkazal hvaležnega že jutri, čeprav nanj ne bomo stavili nikdar več!

I. pešizlet «Gorenjskega Sokola» se vrši prihodnjo nedeljo t. j. 20. t. m. v Skofjo Loko tja in nazaj. Zbirališče v telovadnici; odhod točno ob 1 $\frac{1}{4}$ uri popoldne. — Člani, kateri se udeležijo izleta, so s tem že tudi obvezani, da korakajo tudi nazaj in to brez izjeme. — Redovne vaje za ta izlet se vrše prihodnji četrtek ob 9. uri zvečer v telovadnici; kdor se ne bode udeležil teh vaj, je izključen od nedeljskega izleta. Bratje, udeležite se izleta v kar največjem številu!

Opozorjamo cenjene čitatelje na današnji inserat glede prevzetja kavarne.

Rusko-japonska vojna.

Iz Petrograda se uradno poroča, da je dne 6. marca ob poldveh popoldne prišlo pred Vladivostok pet japonskih ladij, ki so začele bombardirati mesto. Japonske ladje so streljale 55 minut. Kroglice niso napravile nikake škode, ker večina teh krogel sploh ni eksplodirala. Ruske baterije niso streljale. Listi pišejo, da stane to brezuspešno bombardiranje Japonce 200.000 rubljev. — Popolnoma zanesljiva poročila naznanjajo, da je med Japonci zavlada velika bojazen zastran izida vojne, ker Japonci čisto nič ne napredujejo in so tudi pri vseh naskokih na Port Artur imeli velike izgube. Narod vsled tega kaže čimdalje očitneje nezadovoljstvo z vojno. — Led v vladivostoškem pristanu se je začel lomiti in bo pristan koncem marca prost ledu.

Japonci so zasedli otok Haijangan dne 29. m. m., katerega so Rusi zapustili že 23. m. m. Kakor se kaže, nima ta otok nobene strateške važnosti, ker bi ga Rusi gotovo ne bili zapustili.

«Figaro» prijavlja zanimiv pogovor z ruskim vojnim ministrom Saharovom. Rusija spravi po izjavi ministri vsaj 400.000 mož v Mandžurijo. Japonci pa spravijo komaj 200.000 mož na nogo. Rusi ne pripuste ničesar slučajno in sreči, nego poskrbe, da bodo premagali in uničili Japonce. Toda do važnih dogodkov poteče še 2 meseca.

Iz Londona se poroča, da so Japonci prekoračili reko Jalu in zavzeli Tenhvančeng. — Japonska policija je zaprla svaka korejskega prestolonaslednika, ko se je ravno hotel odpeljati v Šanghaj. Našli so pri njem mnogo važnih papirjev, iz katerih se vidi, da je korejska vlada v tajni zvezi z Rusijo.

Nek berlinski list poroča, da so ruski vojaški krogi prepričani, da se iz sedanje vojne izcimi vojna med Rusijo in Angleško in da se Rusija že pripravlja na to.

Domača knjižnica.

Zemljevid Bleda in okolice je razposlalo «društvo za povzdigo prometa tujcev na Gorenjskem s sedežem na Bledu» vsem šolskim vodstvom radovljiskega in kranjskega okraja brezplačno v pouk mladini in ravno tako tudi mnogim drugim za prodajo, kakor g. J. Ravhekarju na Bohinjski Bistrici za Bohinj, g. J. Jelencu, trgovcu v Trziču, za Trzič in okolico i. t. d. Ta zemljevid je vsega pripočila vreden, vsled tega se gg. trgovci prosijo, da bi prevzeli prodajo vsaj po eden v vsakem okraju. Cena komadu je 30 vin. Prodajalci dobe popust.

Nervoznost pri otrocih. Šiba našega časa, nervoznost, se pričinja, kakor spoznavajo čimdalje bolj, malokdaj že v otroški dobi. Vzrok tiči večinoma v tem, ker dajo otrokom nepremišljeno alkoholne pijače, ki dražijo živce, tako pivo, kavo. Šele nedavno je sloveč učenjak ponovno poudarjal, da takih pijač nikakor ni dajati otrokom pod 14 leti. Za najboljši nadomestek zrnati kavi se je povsod izkazala Kathreinerjeva kava. Okrepčano zdravje in cvetoče lice pri otrocih plačuje mali trud posebnega napravljanja.

Listnica uredništva.

— Gospodu dopisniku iz Smladnika: Pride prihodnjič.
— Članek «Domoljubno politično premišljevanje» prejeli. Hvala!

— Zlaboner: Vaš dopis smo poslali našemu ondotnemu dopisniku, da nam pove svoje mnenje o njem.

— V Šoštanj: Ljubavnega pisma na farovško kuharico Ana Bernhard, katero je pisal smihelski župnik Ivan Govedič, ne moremo priobčiti, ker bi bili več kakor gotovo zaplenjeni. Sploh pa še nismo brali kaj takega, tako svinjarskega. Vsakega odrasčenega človeka — čitajočega to nesramno pismo — mora oblitati rdečica. Čudno se nam le zdi, zakaj se višja cerkvena oblast ne gane Fej!

— Šoštanjski: Podlistek «Farovška kuharica — umetnica» bi bil zaplenjen.

— Na Dunaj: Dopis z Dunaja smo morali — žal — vsled pomanjkanja prostora odložiti za prihodnjič.

Darila.

Upravništvo našega lista je prejelo:

Pokojni gospod Matej Rooss, trgovec v Kranju, je volil za za mestne uboge v Kranju 10 K, za Ciril in Metodovo družbo 10 K, za dijaško kuhinjo v Kranju 10 K. Zneske smo odposlali na pristojna mesta.

Gospodarske stvari.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu februarju 1904 je vložilo 504 strank K 116.523·80, dvignilo pa 295 strank K 74.809·24, 4 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil K 7.200.—. Stanje vlog iznaša K 3.239.755·30, stanje hipotečnih posojil K 1.964.582·31 in denarni promet K 275.038·19.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju je 286 strank vložilo K 123.785·84, 230 strank dvignilo K 76.578·98, 16 strankam se je izplačalo posojil K 16.350.—, denarni promet K 308.751·84.

Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki. V februarju je vložilo 99 strank K 30.978·94, 44 strank je dvignilo K 25.022·21, 6 strankam se je izplačalo posojil K 6.800.—. Stanje hranilnih vlog K 479.688·84. Stanje hipotečnih posojil K 485.926·05 in denarni promet K 100.211·69.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu februarju 1904 je 226 strank vložilo K 56.432·39, 109 strank je vzdignilo K 24.119·40, 11 strankam se je izplačalo posojil K 18.920.—. Stanje vlog iznaša K 944.528·30. Stanje hipotečnih posojil K 669.907·42. Denarni promet K 132.850·83.

Dobavni raspis. Trgovinski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da se bo dne 24. marca 1904 vršila v Madridu ponudbena razprava za dobavo 32.400 brzoj, drogov za špansko gl. poštno in brzoj, ravnateljstvo.

Razstava. Trgovinski in obrtniški zbornici v Ljubljani se je naznanilo, da se bo vršila v Plznu od 2. julija do 2. avgusta 1904 mednarodna razstava za kuharstvo, gostilničarstvo in sorodne obrte. Oglasbeni vzorci se dobe v razstavni pisarni in se imajo najkasneje do 15. aprila 1904 poslati na vodstvo razstave v Plznu. En iztis razstavnega programa je v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo**Kneippovo sladno kavo**

kot primes vsakdanji kavni pijači.

04.174

Kaj je gospodinjam neznano? Da rabi vsaka v svojem gospodinjstvu in če je isto še tako majhno v enem letu veliko pralnega mila in da bi, ako bi kupovala edino le priznано najboljšo mleto družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, koristila s tem ogromno ne le imenovani družbi, marveč vsemu slovenskemu narodu.

Tedenski sejem v Kranju dne 7. t. m.

Prignalo se je 270 glav goveje živine, 3telet, 40 prašičev, — ovac, — koza, — buša, — konj. — 50 kg: pšenice K 9.—. prosa K 7·50, ovsa K 6·50, rži K 7·50, ajde K 9.—. ječmena K 7.—. fižol ribničan K 10.—, koks K 11.—, mandalor K 9.—.

Mestna hranilnica

v Kranju
obrestuje hranilne vloge
po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka

9—6 katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog K 3.239.755·30. Stanje hipotečnih posojil K 1.964.582·31.

Polenovka

priznано najboljša

28—4 se dobiva pri trgovini

R. & E. Rooss v Kranju.

Sredstvo zoper

muhe
v salonih.

36—1

Komad 10 vin.

Glavna zaloga za Gorenjsko:

F. Dolenz, Kranj.

G. Piccoli

lekarnar v Ljubljani

dvorni dobavitelj Nj. Svetosti papeža

priporoča naslednje izdelke svojega kemično farmaceutičnega laboratorija, ki se izgotavljajo kot sicer vsi drugi medikamenti z največjo skrbnostjo, in snaznostjo.

Piccolijeva želodčna tinktura krepi želodec, vzbuja veselje do jedi, pospešuje prebavo in odprtje ter je posebno učinkujoča pri zaprtju. 1 steklenica 20 vin.

Piccolijevo železnato vino se uporablja pri malokrvnih, nervoznih in slabotnih osebah z najboljšim uspehom. Polliterška steklenica 2 K

Piccolijevi sirupi iz malin ali tamarinde dajo z vodo pomešani izvrstno in zdravo pijačo. Kilogramska steklenica, pasteurizovana K 1·80.

Zunanja naročila po poštne povzetju.

P. n. odjemalci si lahko ogledajo naš znameniti laboratorij.

II. 199—92

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Škofji Lokl gospod M. Žigon, trafika na glavnem trgu;

Radovljici gospod Oton Homann, glavna trafika;

Javorniku gospod Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici gospod M. Grobotek, trgovec.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

Krenzbergerjevo kavarno v Kranju poleg „Zvezde“.

Ker sem že dolgo vrsto let bil v raznih največjih kavarnah, upam, da mi bo cenjenim gostom mogoče postreči v vsakem oziru.

Trudil se bom kolikor največ, da bom zadovoljil p. n. goste tako z dobro pijačo, kakor tudi s točno in solidno postrežbo.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

z odličnim spoštovanjem

Jožef Carl, kavarnar.

37-1

Zaloga „Belske kisle vode“

Vellacher Sauerbrunnen

4-7

pri Albinu Rantu, Kranj, Savsko predmestje.

1 zaboj (50 steklenic) 8 K.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Semena

lucerne in domače detelje brez predence ali žide, pravi ribniški fižol, jare rži, repe, pese, korenja za krmo, vsakovrstne mešane trave za mokra, suha in peščena tla, vsa druga poljska in vrtna semena zanesljivega kaljenja iz pravih virov priporoča

trgovina z deželnimi pridelki in špecerijskim blagom

R. & E. ROOSS

38-1

Kranj (Gorenjsko).

Ob času kupuje po najvišjih cenah: vse deželne pridelke, kakor tudi smrekove sterže, suhe jedilne gobe, gorski mah, krompir i. t. d.

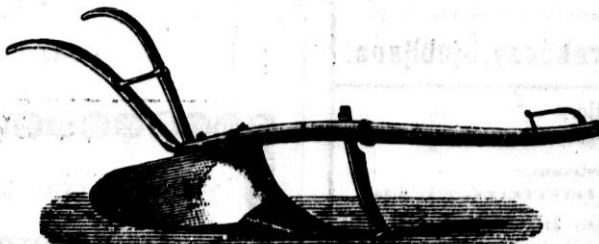
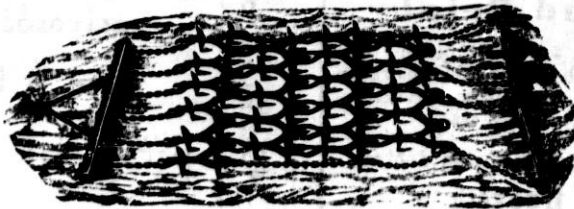

62-52

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„MERKUR“ Peter Majdič v Kranju.

Priporoča bogato zalogo po nizki ceni, kuhinjsko posodo, mizarstvo, ključavničarsko, kovaško, zidarsko, črevljarsko orodje in orodje za poljedelce, kakor **pljuge, lemeža, železne brane**, vile, motike, sekire, železne grablje; nadalje štedilna ognjišča, nagrobne križe, **vodne žage, pile**, kovanje za okna in vrata, žico, žičnike, katanovo lepko, železno in pocinkano ploščevino, karbolinej, trsje za obiljanje

Prodaja **Tomaževe žindre**, klajnega apna in redilnega praška za živino.

stropov, vlite kotle. Veliko izber **slamoreznic**, **plah** za vozove, železnih peči,

Roman- in Portland-cement, **traverze**, **stare, železniške šine**

šine za kolosa, podvozi in drugo železo, **sesalke za vodnjake**, cevi in vsakovrstno špecerijsko blago. Zaloga svetilk, zaloga različnih barv.

Lepo meblirano stanovanje

se odda takoj katemu gospodu. Istotam se lahko dobiva tudi hrana.

Več se izve v upravnistvu «Gorenjca».

23-3

„Škrat.“

Jedini slovenski humoristično - satirični tednik, ki prinaša izključno

11-9

originalne slike.

Izhaja v Trstu vsake soboto. Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 vin. Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

„Zakaj so Vaši zobje tako beli?“

„Vsak dan rabim O. Seydlovo higijenično kozmetično ustno vodo, ki izvrstno vpliva na zobe in je bila s priznanjem odlikovana. Dobite jo lahko v lekarni pri sv. Trojici v Kranju.“

38-1

Doktor pl. Trnkóczy-jev

Kranjski redilni prašek za prašiče

198 13

Londonska medalja

je dobil v Londonu, Parizu in Rimu 1903 najvišje odlikovanje **Grand Prix!**

Dalje na tisoče zahvalnih pisem, tudi uradno potrjenih. Ta redilna moka se meša med krmo že pujskom. Prašiči dosežejo največjo težo.

1 zavojček po 50 vin. se dobiva pri trgovcih,

po pošti 5 zavojčkov y glavni zalogi

Lekarna Trnkóczy, Ljubljana.

Uradno poverilo.

Predloženi prepis se popolnoma strinja pisanemu originalu na dopisnici, katere ima znamke za 4 filerje in 2 vinarja.

Ljubljana, tretjega oktobra edentisočdevetstoena.

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Spo-tovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slučajno sem dobil od enega mojih ljudi za poskušnjo en zavojček redilnega praška za prašiče. Človek se mora kar čuditi! Ne murem svojih prašičev dovolj krpiti. strašansko veliko požro, tako, da so se tež nekoliko dni močno izredili, hvala temu izbornemu sred-tvu. Morem isto vsakemu najbolje priporočiti in ga hodeta tudi priporočal.

Prosím z obratno pošto pet zavojev redilnega praška za prašiče. Belišće, Slavonija, 31. oktobra 1900.

Z velespoštovanjem

Josip Englishoh

slezniški nadmiratelj.

Imam v kleti

31-3

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, nekaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega pridelka. — Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

Skladišče vina

je odprla s 1. febr. 1904

v Kranju**Jstrska vinarska zadruga**

katera posluje že 10 let in si je pridobila tekom te dobe občno pohvalo ter priznanje za dobra in pristna svoja vina.

Klet je v hiši Fr. Kuralta.

Kdor želi imeti zravo in dobro vino, naj pride in po-kusi ter se sam osvedoči o tem.

Cene bodo primerne!

9-18

Glinaste peči, štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, tepešne in cene priporoča prva in največja

tovarna

pečij in glinastih izdelkov

August Drelse

v Ljubljani.

115-42

Večkrat premiano!

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

Vydrove žitne kave

Poskusite! Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 vin. franko.

25-5

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII.

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, maloga
pohistva.

priporoča vako vrsto

modrocev, posteljne ologe, zrcal, pedeh,
otročjih vozilcev, zastoničev, pošt-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobo opravo 94-45

po najnižjih cenah.

Ceniki s 300 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

H. Suttner, urar

v Kranju

priporoča svojo

izborna zalogo

ur,

zlatnine

in

srebrnine

po

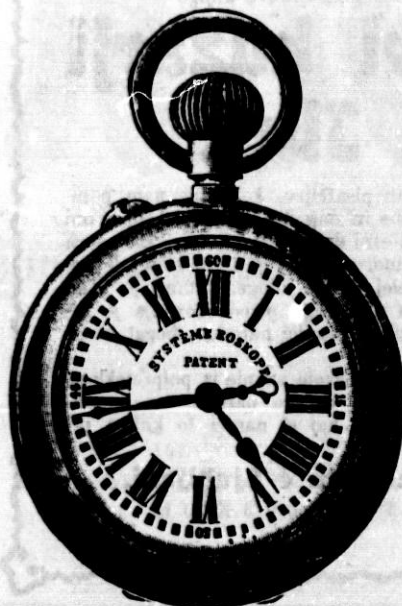
najnižjih cenah.

Ceniki zastonj in

poštne prosto.

Razpošilja se na

vse kraje sveta.

Nikelasta anker-remont. roskopf. želez-
ničarjem dobro poznana, najtrpežnejša
in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov
stanovitno bel gl. 3-75, najfinjša znam-
ka, gl. 6-50. 140-38

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 144-37

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastonj.

Kadar pridete v Ljubljano

izvolite si ogledati

v Špitalski ulici št. 5

moj novo urejen, bogato založen **suknen oddelek**,
broječ blizu 1000 različnih vzorcev zadnjih novosti,
modni kamgarn in ševijot, lovsko sukno, dosking, trikot,
peruvijen i. t. d. — **Ostanke** prodajam po zelo znižani
ceni. — Postrežba strogo solidna. Vzorci na zahtevo
poštne prosto.

110 42

R. Miklauc.

Veliki požar

zamore se lahko in naglo pogasiti

samo s

13-8

Smekalovimi brizgalnicami

novе sestave, koje od desne in leve strani
vlečejo in mečejo vodo. V vsakem položaju
delujoče, kretanje brizgalnice nepotrebno!

Pri razstavi gasilnega orodja meseca avgusta
1903 v Pragi bila je naša tvornica R. A.
Smekal odlikovana z dvema največjimi odli-
kovanji, in sicer: **S L. počastno diplomu**
za izboljšanje parnih in motor-briz-
galnic ter lestev in z zlato kolajno
za prednosti pri ročnih brizgalnicah
za nove sestave.

R. A. SMEKAL

Zagreb

skladišče vseh gasilnih predmetov,
brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sesalk
in gospodarskih strojev.

Ljubljanska KREDITNA BANKA v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem,
prioritet, komunalnih obligacij,
srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu
žrebanju.

17-8

Polnovplačani akcijski
kapital K 1,000.000

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne
papirije in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-
ujme na vrednostne papirije. Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje
vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne
knjizice proti ugodnim obrestim.
Vloženi denar obrestuje od dne
vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Slav. šolskim vodstvom
se udano priporočam za cenj. naročila šolskih tiskovin
Z odličnim spoštovanjem
Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Naročajte si prezanimivo knjigo

Bahovi huzarji in Iliri.

Starina slovenskih pisateljev, J. Trdina nam popisuje v tej knjigi osebe in dogodke na Hrvaškem, v oni za hrvaški narod žalostni dobi za zloglasnega Babovega absolutizma, ko so tudi nekateri naši rojaki igrali pomenljive, pa ne vselej častne vloge. Trdina je znan izboren stilist, način njegovega pripovedovanja je zanimiv, njegov jezik v resnici naroden, bogat in izbrušen.

Kdor si boče razširiti svoje znanje iz polpreteklosti hrvaškega in deloma tudi našega naroda ter se obenem prijetno zabavati, naj si naroči to knjigo pri založniku

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Cena broš. 3 K, po pošti 3 K 20 h.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

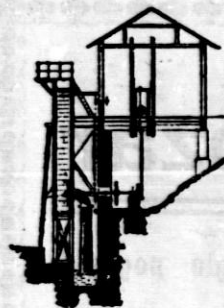
LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroji, obhajilne mize, ograje na mirodvoru, obmojno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne križe, štedilnike i. t. d. 125-41

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

G. Tönnies

17-41

tovarna za stroje, železo in kovinolarvna v Ljubljani priporoča kot posebnost žage in vse stroje za obdelovanje lesa.

Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Semena.

J. & A. Majdič, Trata pri Škofji Loki
trgovina z žitom in deželnimi pridelki

priporočava svojo veliko zalogo najraznovrstnejših poljskih in vrtnih semen, dalje travna in deteljna semena, kakor žide proste, garantirano pristne domače detelje, lucerne ali večne detelje, mešane trave za napravo travnikov za mokro in suho zemljo, raznih najboljših vrst velikanske krmske pese, semenskega krompirja, Oneida in zgodnjega rožnika, zgodnjega ovsa „Willkommen“, čiste grahore, jare rži, ječmena i. t. d.

Obenem pripomniva, da so deteljna semena po najnovejšem sistemu nabavljenem stroju očiščena in od kmetijsko-kemičnega preiskovalnega zavoda pregledana in plombirana.

Priporočava dalje vedno sveži Roman- in Portland-cement, kakor tudi pristno laško brinje, fige in češplje za žgati.

33-2

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5-60. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 K, za pol leta K 1-50. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se za petinrtsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši štev. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročninske reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.